

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Tarbula Simeonis sorore, & eius ac aliarum duarum martyrio. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

exijt edictum Saporis crudelissimum in vniuersam Persidem, quod iubebat vt omnes, qui se confiterentur Christi anos, morti addicerentur. Quo quidem tempore multitudo Christianorum, quæ ne numerari quidem potest, securi percussa est. Siquidem Magi ex vrbibus & vicis, in quibus latitabant, summa cum diligentia eruerunt. Nonnulli autem sui inducta voluntate, nemine eos ducente, se ipsi ideo indicarunt, ne silentio Christum denegare viderentur.

Ac dum omnes, qui erant Christiani, morte multarentur, plurimi etiam, qui in ipso palatio ætatem egissent, mactati sunt: in quorum numero erat Azades eunuchus regi longè charissimus. Quem cum Saporis interfectum accepisset, incredibilem animo dolorem hausit, hæcque communè cædem sedauit, atque solos religionis nostræ doctores trucidari iussit.

*De Tarbula Simeonis sorore, & eius ac
aliarum duarum martyrio.*

CAP. XI.

PER idem tempus regina in morbum delapsa, Tarbula, soror Simeonis episcopi, sancta virgo, simul cum ancilla idem vitæ genus colente, & sorore eius, quæ post viri mortem abstinuit à nuptijs, & eandem viuendi rationem tenuit, comprehenditur. Causa autem, cur hæ mulieres fuerint comprehensæ, fuit falsa criminatio à Iudæis in eas conficta, quòd videlicet ob mortem Simeonis iratæ, venena reninæ infidiose parassent. Regina verò (solent enim ægrotantes malis ominibus facillè aures accommodare) calumniam veram esse, & maximè quidem, quòd erat à Iudæis obiecta, existimauit. Nam eiusdem erat cum Iudæis opinionis, ad eorum morem vitam instituebat, & veraces illos, sibiq; maximè beneuolos putabat. Magi igitur Tarbulam & reliquas duas arreptas, morte condemnant. Ac cum serra dissectas patibulis suffixissent, effecerunt, vti regina spatium inter patibula intermissum transfiret, perinde quasi morbus eo pacto depelleretur. Fertur hæc Tarbulam forma valde liberali & honesta fuisse, Magum quendam eam deperisse, mercedemq; vti cum illa rem haberet, clam misisse: promississe

E iii deniq;

SOZOMENI HISTOR.

denique, si vellet ipsius parere libidini, tum eam, tum socias salvas fore. At illam hanc turpitudinem ne audire quidem voluisse, sed nuntios verbis contumeliosis excepisse, intemperatiæ crimen cum probro illis obiectasse: se multo libentius velle mori, quã virginitatem prodere respondisse. Porro cum edicto Saporis ratum esset, vti supra demonstratum est, vt soli sacerdotes & doctores fidei Christianæ comprehenderentur, Magi & eorum principes totam Persidem obeuntes, episcopos et sacerdotes grauibus afficiunt incommodis, cum in aliis locis, tum maximè omnium in Adiabenorum regione, quæ est pars Persidis tota fidei Christianæ dicata.

De sancti Acepſimæ martyrio, & alijs qui cum eo mortem oppetebant.

CAP. XII.

SVb idem tēpus Magi Acepſimã quoq; episcopũ, & cõplures ex eius Clericis vnã quidẽ comprehendunt: sed cū antistitẽ, velut prædam per insidias cepissent, eo contenti, ceteros, direptis illorũ bonis, dimiserunt. At verò Iacobus quidam præbyter Acepſimã sua sponte sequitur, & potestate à Magis postulata, in eundẽ carcerẽ cū eo cõcludit: eiq; vtpote ætate valde prouecto lubẽs, inseruit, subleuat, quantũ potest, eius calamitates, & plagarum vibices faciat. Nam paulò post quàm erat comprehensus, magi loris crudis, quò solem adorare cogent, eum acerbè verberant: Sed vbi non cesserit, rursum cõijciebãt in vincula. Per idem tempus Aeithalas etiam & Iacobus presbyteri, Azadanes & Abdiesus diaconi ob Christianam religionem in carcere iacuerunt, crudelissime à Magis cæsi. Multo autem iam dilapso tempore, princeps Magorum cum rege de illis communicat: atq; nactus potestatem eos pro arbitrio suo torquedi, nisi solẽ adorarẽt, mandatum Saporis illis, qui in carcere tenebantur, significauit. Atque simul vt respondissent se nunquam prodituros Christum, neque solem adoraturos, adeo crudelibus tormentis illos cruciauit, vt Acepſimas in fidei confessione fortiter perstans, mortẽ obierit. Cuius reliquias quidã ex Armenia, qui obsides erãt apud Persas, tumulto cõdidere. Alii autẽ, licet nõ minus acerbè, quàm